

De 10 plagen.

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Mozes is onderweg naar Egypte om de opdracht van God uit te voeren. Onderweg komt hij Aäron, zijn broer, tegen. Precies zoals God had gezegd. Samen gaan ze naar de farao. Bij het paleis aangekomen worden ze door de wachters gelijk naar de grote zaal van de farao gebracht. De farao zit op z'n troon en kijkt met een spottend lachje naar de mannen die binnenkomen. Hij ziet gelijk dat ze bij het slavenvolk horen. Wat willen deze mannen?

Aäron neemt het woord en zegt: 'God vraagt u zijn volk voor drie dagen te laten gaan. Dan kunnen ze in de woestijn hun Pelgrimsfeest vieren.'

De farao knijpt z'n ogen een beetje dicht en zegt: 'Ik ken die God van jullie niet. En ik ben ook niet van plan om mijn werkvolk te laten gaan. Wat denken jullie wel? Drie dagen vrij? Ik dacht het niet! De bouw komt dan stil te liggen en dat wil ik niet! Aan het werk!'

De slaven zijn de stenenbakkers van Egypte. Van klei van de Nijloever, vermengd met stro, maken ze dag in dag uit zware, sterke stenen voor alles wat er gebouwd moet worden in Egypte.

De farao roept de bewakers bij zich en zegt: 'Vanaf nu moeten de slaven nog harder werken. Ik wil dat jullie daarvoor zorgen!'

De slaven worden nog meer opgejaagd dan normaal. De bewakers staan met hun zweepen klaar. Als ze het nodig vinden zullen ze de zweepen gebruiken. In wanhoop gaan de mensen van hun volk naar Mozes en zeggen: 'Je hebt meer kwaad dan goed gedaan, Mozes. We moeten nu zó hard werken, we kunnen niet meer!' Mozes is ook wanhopig, hij ziet dat het helemaal de verkeerde kant opgaat. Hij zegt tegen God: 'Waarom helpt u het volk niet? En waarom mij niet?'

'Mozes,' zegt God, 'zeg tegen mijn volk dat ze niet wanhopig moeten zijn. Ik zal hen uit Egypte bevrijden en naar het land brengen zoals ik heb beloofd.'

Mozes gaat terug naar het volk en probeert hen nieuwe moed in te spreken. Maar het volk heeft geen vertrouwen meer in een goede afloop.

Dan zegt God dat Mozes nóg een keer naar de farao moet gaan. Nog een keer moet hij vragen of hij de slaven laat gaan. 'En als hij niet wil luisteren,' gaat God verder, 'dan moet je Aäron vragen z'n staf op de grond te gooien.' Mozes en Aäron trekken de stoute schoenen aan en gaan weer naar de farao.

'In naam van God zeg ik u: laat mijn volk gaan!', zegt Mozes.

'In naam van wie?' vraagt de farao. Hij is niet van plan om toe te geven.

Dan gooit Aäron de staf op de grond en deze verandert gelijk in een slang. Maar ook de tovenaars van de farao kennen deze truc. Ook zij gooien hun staf op de grond en ook deze veranderen allemaal in slangen. Wat wél heel bijzonder is, is dat de slang van Mozes en Aäron al die andere slangen op eet. Zou dat iets betekenen?

Maar de farao is niet onder de indruk en hij weigert om het volk te laten gaan.

'Mozes,' zegt God, 'ga morgen naar de Nijl. Daar moet Aäron zijn staf boven de rivier houden. Het water van de *Nijl zal bloedrood worden en alle vissen zullen sterven.*'

En zo gebeurt het. 'Laat mijn volk gaan,' zegt Mozes tegen de farao. De farao weigert.

Een *kikkerplaag* komt over het land. 'Laat mijn volk gaan,' zegt Mozes. De farao laat zich niet vermurwen.

Er komt een *muggenplaag*, het *vee wordt ziek*. De ene na de andere ramp komt over het land Egypte.

HOUVAST OP SCHOOL

Dan zegt de farao: 'Je mag je offers brengen , maar niet in de woestijn. Gewoon hier in de buurt.'
Maar zodra hij het gezegd heeft, bedenkt hij zich weer en verbreekt de farao zijn belofte. Hij gaat niet akkoord. Ze mogen niet weg.

Iedereen krijgt zweren, hagelstormen teisteren het land, *sprinkhanen* verspreiden zich over de akkers en vreten alles kaal. En ook wordt het donker in het *hele land*. Maar de farao laat ze niet gaan.

God zegt tegen Mozes: 'Vannacht gaat het gebeuren. Dit wordt een nacht, anders dan alle andere nachten. Laat iedereen van het volk een bokje slachten en met het bloed daarvan de deurkozijnen insmeren. Dan komt het goed.'

Midden in de nacht gaat de engel van de dood langs de deuren in Egypte. Daar waar er bloed op de deurkozijnen is aangebracht, daar gaat de engel des doods voorbij. Maar bij alle andere deuren gaat de engel naar binnen en sterven *alle eerstgeboren zonen en alle eerstgeboren kalfjes*. Ook de oudste zoon van de farao sterft.

Nu geeft de farao eindelijk toe en laat hij Mozes en zijn volk gaan.